Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31907
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

det. Et hoc ipsum erat sapientie scire cui esset hoc donum. Ergo iustas duo munia sapientia et prudentia. Sapientia scilicet quid indi cognitione formam. prudentia uero quid huic solo non formam. Iubet nos ait dominus ut sapientes et prudentes simus sine quibus usu perfecto esse non possimus. Si orem ut det quod iubet adiuuando et spando quod comonuit quod uelle debeam petendo et uocando. Quod quid hic dedit ut seruet orem quod ait iudum dedit ut expleat orem tum orem et gratias agam de acceptis et quod iudum accepimus eo ipso quod deacceptis iugum non sumus nos accepturos esse fidam. Quem dedit iugatis fidelibus ut pruneant abadulteris et fornicationibus ipse dedit seius iugum uiduis ut pruneant ab omni pudicitia inquit uirtute ia propie. Iustitia prudentia nominat dn forte abillo quidem accepum prudentia si anob habemus sapientiam. quod est quod iacob apls dicit si quis aut uirum indiget sapientia postulet ado quidat omibus affluenter et non upperat et dabit ei. S. de hac questione et maluis ia opusculis uris quantum adiuuat dis multa dicunt et alias quantum ipsum potuerimus data oportunitate dicemus nec inde aliquid dicere uolui ppt quia frs nos amicissimos et dilectissimos nob. nec malui ose quidem errori huic implicatos si implicatos tum quia putant cum aliquis adustiam pietatem quia exortant uires non habitum exortatione sua in totum illud quod ut agat ho agant cum homine inhominus stuant potestate non adiuta di muie si solo arbitrio libe uoluntati exerta quasi possit esse adpficienciu op bonum uoluntas liba non di muie libata nec adtendunt adipsum esse ipsos dono di habe quod ea facultate exortant ut adcapessenda uita hominum bona uoluntates pigras excitent accendant frigidas et corrigant prauas auisos utant repugnantes pacificent. Sieni possunt psuade quod sua dent aut si hec uiuoluntatib hominum non agant quod aguint. Ut quod locum dumtant eis poti arbitrio suo. Si aut in eis hec aguint ita ne tandem homo inhominus uoluntate tanta aut loquendo ut dis illuc non agit aliquid adiuuando. Immo u quitalib homo sermonis facultate spolleat ut sollertia dispuandi et suauitate dicendi

161